

OBEC BRANOV

Branov čp. 34, 270 23 Křivoklát, okr. Rakovník

Ministerstvo životního prostředí ČR
Vršovická
Praha 10

Č. j.: MZP/2023/620/1863
Sp. zn.: ZN/MZP/2022/620/648

V Branově dne 30.11.2023

Věc: Odůvodnění a doplnění rozkladu ve lhůtě stanovené MŽP

Obec Branov podala v řádné lhůtě rozklad proti rozhodnutí MŽP. Ve svém rozkladu považuje rozhodnutí **za nezákonné, nepřezkoumatelné a nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, zejména nejsou dány důvody pro vyhlášení národního parku dle § 15 ZOPK a není důvod pro změnu způsobu ochrany.**

Vady rozhodnutí:

1. MŽP neunesl své důkazní břemeno a nedoložil naplnění ustanovení § 15 ZOPK, že národní park se vyhláší tam, kde jsou původní člověkem nepozměněné či málo pozměněné ekosystémy. Procenta a názvy ekosystémů uvedené v záměru jsou nastylizovaná takovým způsobem, aby MŽP vyšel nadpoloviční počet těch tzv. nepozměněných či málo pozměněných. Metodika součástí záměru není žádná, proto ani nelze tvrzení MŽP ověřit, tedy se jedná o nepřezkoumatelný údaj. Pokud se týká lesních ekosystémů žádné člověkem nepozměněné se na území Křivoklátska nenacházejí. Svoje tvrzení opíráme o socioekonomickou studii ČZU - tým doc. Sloupa, dále o stanovisko Lesů ČR, kteří kategoricky nesouhlasí s vyhlášením národního parku a popisují, jaké důsledky bude mít vyhlášení národního parku na křivoklátské lesy a na lesy sousedních vlastníků. Oba dva zdroje uvádí, že nejsou dány podmínky pro vyhlášení národního parku, neboť není naplněn § 15 ZOPK. MŽP nepředložil věrohodnou metodiku o pozměněnosti ekosystémů a ani nepředložil analýzu materiálního stavu ekosystémů, aby bylo možné ověřit kategorizaci jednotlivých částí křivoklátské přírody. Z mapového podkladu, který nebyl součástí záměru, byl zaslán obci jako reakci na podání obce ze dne 9.7.2023, kde dokonce je část lesních ekosystémů zahrnuta do tzv. ekosystémů nepůvodních (MŽP je nepovažuje za lesy, ale lesníci ano), a tak se zmenšil rozsah základu, z kterého se vypočítává oněch 50 % nepozměněnosti. Záměr obsahuje řadu manipulací o stáří stromů na Křivoklátsku, z čehož usuzuje, že se jedná o nepozměněné ekosystémy. Bez zmapování jejich stáří, účelu a hospodářských plánů je zase pouze a jen tvrzení. Lesy ČR v regionu pěstují dubové a bukové lesy, tedy nejenom. Mýtní věk těchto stromů je od 100 let a výše. Ale je to produkční věk stromu, abychom jeho dřevo mohli použít třeba na nábytek či jiné výrobky, nejedná se o pralesní či jiné typy stromů, po kterých MŽP pase. Člověk před 100 lety zasadil malý dub a zase člověk po dobu 100 a více let o něj pečoval, aby bylo možné jej přetvořit do výrobku. Ale mezitím na tomto území řada je řada dalších stromů

v různých stádiích zralosti, tak, aby cyklus byl kontinuální a za ten vytěžený strom, jsou zase zasazeny další, **to je řád péče o Zemi, který se po 300 – 200 let děje v lesích opečovávaných člověkem.** Tvrdit, že to je člověkem nepozměněné území, je absurdní nedokázané tvrzení, které však může mít fatální následky na existenci celých přírodních společenstev, pokud se zvolí způsob, která neodpovídá skutečnému stavu křivoklátských lesů.

Na projednávání petice občanů Křivoklátska, na které byl přítomen i náměstek Tesař, tento v podstatě přiznal, že pozměněnost území člověkem je vlastně všude a z toho vyplynulo, že MŽP u Křivoklátska nenaplní § 15, je otázkou, zda tato podmínka byla naplněna i u ostatních národních parků.

2. Není doloženo, že změna formy ochrany **je správná a důvodná pro přírodu, tedy, že je nezbytná a je na ní veřejný zájem.** Jaké byly motivy pro právní úpravu národních parků, která je postavena nikoliv jako ochrana hodnot, tedy v rozporu s preambulí zákona, ale jako území, kde mají převažovat přírodní procesy bez člověka, nám není známo. Pro středoevropský prostor a zejména pro kulturní krajinu České republiky je toto zcela nefunkční forma ochrany, **protože u ní hyne les.** Pro ochranu pralesa, který opravdu nikdy nebyl pozměněn člověkem a je zájem zakonzervovat jeho podobu a jeho existence prošla časovým testem, tedy že i bez péče člověka, zde existuje tisíce let, pak by to zřejmě byla funkční forma ochrany, ale v krajinných celcích se takové typy ekosystémů v ČR nenacházejí a ty, které snad jsou formou přírodního či přírodě blízkého lesa, pak zde je již účinná ochrana formou národních přírodních rezervací, které se vyskytují i na Křivoklátsku. Jsou to však fragmenty. Trojmezná, smrčiny ve vrcholových partiích Šumavy, memento a varování i důkaz chybovosti aplikace přírodních procesů. Byla to bezzásahová území po staletích, a nepřirozené šíření kůrovce přinesl zánik těchto partií včetně pralesa Trojmezná.

V této souvislosti je nutné vytknout záměru i další velkou chybu, která vede k jeho nepřezkoumatelnosti, to je terminologie, kterou používá, která není vysvětlená a vede k celostní zmatenosti. Pojmy přírodní, přírodě blízký, původní les mají v různých časech jiný význam, neboť právní úprava zejména podzákonných předpisů s těmito formami pracuje různě, ale to, co je důležité pro tento případ je pozměněnost či nepozměněnost faktická nikoliv právní úpravou vykonstruovaná. Současný, v jistém smyslu falešný trend, který prahne po původnosti, přirozenosti a přírodnosti bez touhy nalézt skutečnou hloubku těchto pojmů a podívat se ně i v systému duchovního vývoje lidstva, co bylo dobré kdysi, nemusí být dobré nyní, může vést k tlaku veřejnosti na určité formy ochrany, které však jsou právě touto falší.

Forma ochrany, jejímž výsledkem jsou suché lesy, není forma ochrany a nemůže být taková ochrana ani nezbytná a ani veřejným zájmu.

Les je tvůrce klimatu a je to jediné přirozené technologické zařízení s tak obrovským výkonem, které jako jediné je schopno transformovat/využít sluneční energii, je proto nenahraditelnou hodnotou v distribuci sluneční energie, je nepodstatné, zda se jedná o původní strom či vytvořený/zasazený a opečovávaný člověkem. **Sláva za každý uchovaný živý vzrostlý strom natož celý les.**

Změna druhové skladby směrem k mnoho druhovosti na Křivoklátsku probíhá kontinuálně, bez jakéhokoliv rizika na existenci lesa a další stromů. Změna druhové skladby v lesích národních parků přírodními procesy stejně vede ke vzniku jedno

druhového lesa, a ještě u toho došlo k marnotratnému rozpadu stávajících lesů díky managementovým chybám a neznalosti o funkcích lesa. Jinak si nejde vysvětlit, proč les není v národních parcích chráněn.

Jedná se o prohřešek resortu životního prostředí minulého a stávajícího, jakož i vědecké obce, která politiku MŽP podporuje, proti přírodě, proti Ústavě jako základnímu nejvyššímu právnímu předpisu, který ve své preambule má ochranu přírodních a kulturních hodnot na prvním místě, že k nápravě bude však nutné toto přiznat a nést důsledky svých rozhodnutí, aby už konečně tady mohla být zakotvena a žita úcta k lesu, což povede k vzniku takových forem ochrany, které dávají smysl.

My, obec Branov, která zastupuje naše občany, jsme přesvědčeni, že to, co má budoucnost je právě teď na Křivoklátsku – lesnický park, spolupráce vlastníků lesa a obcí, území pro člověka a lidi, které je mottem lesnického parku vzniklého v roce 2010, má smysl!

3. **„Rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení, lze vyhlásit za chráněné krajinné oblasti.“** Toto je definice chráněné krajinné oblasti, která je nyní formou ochrany na Křivoklátsku - § 25 odst.1 ZOPK. Tato forma ochrany je ochranou účinnou a jedinou možnou, neboť již přímo v zákonné definici je zde inkorporována **ochrana „harmonicky utvářené krajiny“ a to je hodnota, která musí být ochráněná.** V režimu národních parků jsou na prvním místě přírodní procesy, absolutně nepredikovatelný výsledek s možnými fatálními následky. Tvrzení resortu MŽP o vyšší formě ochrany, jiném přístupu k lesům – tedy k ochraně prostřednictvím přírodních procesů, nejsou nijak doložena, ani nejsou doloženy stávající výsledky ochrany v současných národních parcích. Není zřejmé, co ochrana lesa formou přírodních procesů znamená v praxi, ovšem praxe již ukázala, k čemu to vede ochrana lesa přírodními procesy – viz foto v závěru tohoto našeho podání.

Na Křivoklátsku, kde jsou zbytky **tzv. přírodě blízkého lesa**, což jsou fragmenty a nikoliv celky, jsou již tyto nyní chráněny prostřednictvím národních přírodních rezervací, kde probíhá samovolný vývoj a jsou s touto formou ochrany praktické zkušenosti

MŽP nevyhodnotilo stávající formu ochrany, proti jiné formě, a tím se odchýlilo od principu materiální pravdy, porušilo princip veřejného zájmu a nezbytnosti, kterým je nalezení efektivní formy ochrany ve všech aspektech. Stále se více jeví, že projekt „národní park Křivoklátsko“ je vymyšlenou politickou formou jako nástroj získání voličů na laciné a líbivé pojmy o přírodnosti, přirozenosti viz výklad v bodě 2 tohoto vyjádření.

4. Socioekonomická studie, jejíž závěry jsou citovány v předchozích vyjádření, podotýkám, že je součástí seznamu literatury v závěru záměru, tedy Obec využila zdroje, který je nabízen MŽP, tedy by měl na ní být záměr postaven, jenomže záměr přiřazenou literaturu nijak nevyhodnocuje. Studie je „nejnovější studií“ v oblasti vyhodnocení přeměny Křivoklátska na národní park, jednak tím, že byla zpracována v roce 2017 a dále tím, že autoři se formě ochrany věnují v recenzi, která již byla publikována <https://www.mdpi.com/1999-4907/14/7/1494> a rozpracovává, respektive stvrzuje svoje výstupy z roku 2017. Studie uvádí:

„Současný stav cenných lesních ekosystémů na daném území byl dosažen dlouhodobými citlivými a přírodě blízkými polyfunkčními lesnickými přístupy. Stávající křivoklátské lesy jsou ukázkou vzorového trvale udržitelného polyfunkčního lesního hospodaření, které zlepšuje jejich polyfunkční charakter, zachovává ekologický produkční potenciál a současně zvyšuje ekologickou hodnotu krajiny.“

Studie dále uvádí: „Jedná se o území, které je **setrvale pozměňované činností člověka**. Hospodářská činnost člověka je patrná na 87 % výměry navrhovaného NP Křivoklátsko. **V uvedené oblasti se nenachází již od 17. století téměř žádný les přírodní a pouze 13 % plochy lesa je lesem přírodě blízkým,**“ citace: https://lesy.cz/wp-content/uploads/2017/07/GS_Krivoklat_2017_Studie.pdf.

Dále studie uvádí „Velkoplošné ponechání lesních porostů přirozenému vývoji by přineslo postupnou (případně i rychlou) destrukci zdejších hospodářských lesů s negativním vlivem na socio-ekologické, socio-ekonomické i environmentální fungování celého krajinného celku.“

MŽP k socioekonomické studii uvádí:

Studie ČZÚ z roku 2017 uvádí, že současný stav lesů je výsledkem dlouhodobého a přírodě blízkého polyfunkčního lesního hospodaření. Díky němu se v oblasti Křivoklátska dodnes zachovalo velké množství lesních porostů s přírodě blízkou dřevinnou skladbou, protože Křivoklátsko nebylo, na rozdíl od jiných oblastí ČR, tolik změněno v 19. a 20. století, kdy bylo lesnictví mnohde zaměřeno převážně na pěstování produkčních, ale nepůvodních porostů s převahou smrku a borovice. Právě tato vyšší míra stanovištně původních druhů v dřevinné skladbě umožňuje snadnější návrat k lesům přírodě blízkým, které je možno bez nebezpečí jejich úplného celoplošného rozpadu ponechat v budoucnu samovolnému vývoji.“

Je to vytržený odstavec z kontextu. Citujeme:

„Velkoplošné ponechání lesních porostů přirozenému vývoji by přineslo postupnou (případně i rychlou) destrukci zdejších hospodářských lesů s negativním vlivem na socio-ekologické, socio- ekonomické i environmentální fungování celého krajinného celku.“ Tato práce tedy zásadně nedoporučuje zavedení přirozených procesů, bezzásahovosti a tzv. samovolného vývoje, neboť v nich spatřuje velké riziko pro tamní lesy, které jsou výstavkou českého lesnictví.

Tato studie je dále rozpracována a updatovaná touto recenzí, která byla zpracovaná opět týmem pod vedením doc. Sloupa <https://www.mdpi.com/1999-4907/14/7/1494> z června letošního roku, o čemž MŽP nemá žádnou povědomost. Citujeme ze závěru:

„Současné křivoklátské lesy jsou příkladem udržitelného multifunkčního lesního hospodářství, které zachovává jejich produkční potenciál a zároveň zvyšuje ekologickou hodnotu krajiny. Vyhlášením NP by došlo ke ztrátě znalostí lesníků, kteří se na tvorbě a zachování těchto hodnot podíleli, a tato ztráta je důležitá i z hlediska možného přenosu těchto znalostí do lesnictví v jiných regionech. Není možné změnit skutečnost, že Křivoklátsko je tradičně silně ovlivňováno lidskou činností, a že není možné změnit nevhodný tvar uvažovaného národního parku pro nesouhlas soukromých vlastníků a obcí, které si nepřejí být v NP.

Lze tedy konstatovat, že v rovině racionálních argumentů nelze najít dostatečně pádný důvod pro vyhlášení NP Křivoklátsko.

Odlišná situace nastává v emocionální rovině, kdy je obecně pocítovaná společenská potřeba chránit přírodu, spojená s nedostatečným povědomím o existující ochraně a situaci v konkrétním území. Pro některé politiky je atraktivnější naplnit tuto vnímanou společenskou poptávku relativně jednoduše formou relativně jednoduchého, rychlého a nevratného direktivního opatření, jako je vyhlášení národního parku, než se zabývat všemi dopady a vyhodnocovat svá rozhodnutí.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ochrana přírody a památek nemůže být samostatným cílem „per se“, ale musí se stát nezbytnou součástí veškeré lidské činnosti v dané historicky vytvářené kulturní krajině. Výsledkem musí být nutně **krajinný systém** skládající se z přírodních a kulturních hodnot, ale pouze v úzkém spojení s činností člověka v krajině (viz např. tento článek představuje možný přístup – postup, jak komplexně kvantifikovat dopady záměrů souvisejících s významnou změnou ve využití území, jako je vyhlášení NP, a pomoci zvýšit udržitelný management krajiny, který lze aplikovat i na jiné navrhované území.“

5. Záměr a rozhodnutí uvádí, že cílem je bezzásahové území na jeho 50 %, ovšem typ národního parku, který má být vyhlášen jako II. IUCN však předpokládá 75% bezzásahovosti, což by pro Křivoklátsko byla v podstatě ekologická katastrofa. Opět není nijak zhodnoceno, a ještě uvádí občany v omyl.
6. Literatura a vědecké zdroje, které jsou citovány v závěru záměru, nejsou vyhodnoceny, nejsou rozebrány, není uvedeno, proč jsou oporou pro vyhlášení záměru. Bez těchto zdrojů je záměr jenom jakýsi popis tvrzení z hlediska MŽP, nelze skutečnosti zde uvedené ověřit, vyhodnotit, pochopit. Je to direktivní představa, kterou se snaží silou MŽP prosadit. V rozhodnutí cituje MŽP tři zdroje, ale nejsou opět detailně rozebrány a vyhodnoceny.
7. Znova a opakovaně je bagatelizováno námitka/stanovisko Lesů ČR, kterou jsme použili jako důkazní materiál současného hospodáře v lesích, jehož generální ředitel uvedl, že bylo vypracováno proto, aby došlo k naplnění povinnosti řádného hospodáře. Ze stanoviska vyplývá, že bezzásahový režim bude znamenat rozpady lesy, šíření škůdců, hrozbu pro lesy sousedních vlastníků, jsou zde uvedeny zdroje, z kterých čerpá a toto všechno bylo povinností MŽP zpracovat a vyhodnotit. Již není zapotřebí řešit, kdo co vzal zpět a proč, ale je to zásadní dokument, kterými se měl MŽP zabývat. Vlastně příkaz představitelů MZE a MŽP vedení Lesů ČR situaci kolem záměru vyhlášení ještě zkomplikoval, neboť jasně ukázal, že se jedná ve skutečnosti o politický projekt nikoliv o nalezení optimálního řešení pro křivoklátskou přírodu, pokud vůbec nějaké nové řešení potřebuje. My jsme toho názoru, že nikoliv.
8. Obec uvedla, že záměr má až zločinné cíle – rozhodnutí zcela a naprosto bagatelizuje vědecké zdroje o šíření kůrovce, které byly citované ve vyjádření ze dne 9.7.2023, které na základě vyjádření AOPK byly doplněny o další studie, které jasně hovoří o způsobu šíření, o tom, že se jedná o mortalitního parazita. Tyto vědecké zdroje založené na empirických zkušenostech generací lesníků, jsou zlehčovány a zcela nedůvodně odmítány. Je to jeden z mnoha velmi rizikových faktorů tohoto projektu.
9. Nejsou doloženy vyhodnocení péče v ostatních národních parcích. MŽP by mělo disponovat vývojem biodiverzity v národních parcích, rozsahem rozpadů, jak jsou plněny ekologické funkce lesa. Jak MŽP eviduje ztrátu těchto funkcí při tak masivních ztrátách živého vzrostlého lesa. V rozhodnutí uvádíte, že máme pravdu, že les plní i ekologické funkce, ale právě ekologická funkčnost lesa zabrání vysychání krajiny, erozi

půdy, jímání CO₂, ale zejména stabilizuje klima, právě rozpady lesů a ztráta jejich funkcí je jedinou a pravou příčinou globálního oteplování. Oteplujeme se, protože není funkční les. Vzrostlý živý les jedinou přirozenou „technologíí“, která je schopna distribuovat sluneční energii v rozsahu, které se neumí vyrovnat jiný krajinný pokryv. Je to hazard s životy, aby taková praxe byla aplikována i na Křivoklátsku. To, že záměr nebyl vyhodnocen z hlediska vědeckého poznání o funkci vzrostlého živého lesa, ač obce Branov toto uváděla ve svém vyjádření 9.7.2023, včetně vědeckých zdrojů, je vadou nejenom rozhodnutí MŽP, ale celého záměru.

10. Bagatelizované riziko požáru - MŽP se odmítá zabývat analýzou HZS s tvrzením, že požár byl v jiných podmínkách, aniž byste se seriózně zabývali vyhodnocením toho, co jsou jiné podmínky, a co je to podstatné z celého požáru v NPCŠ. Jsou to především válející se suché dřevo, dále na stojato suché lesy, které byly pravou příčinou toho, že rozsah požáru byl tak ohromný. Studie citovaná v rozhodnutí je zpracovaná na objednávku MŽP. Její důvěryhodnost je diskutabilní. Proto vždy odkazujeme na objektivní zdroj a tím je oficiální zpráva HZS. Studii, kterou MŽP nechalo zpracovat se dokonce odborníci stran požární ochrany smejí, že z ní vyplývá „že suché dřevo nehoří“. Proto posíláme odkaz na seminář, který proběhl v PSP za účasti i náměstka Tesaře, kde jednoznačně představitel HZS a další odborníci na oblast požární ochrany, uvedli, že rozsah požáru je právě díky množství suchého dřeva – <https://www.pozary.cz/clanek/270386-ucastnici-seminare-vyhodnoceni-pozaru-np-ceske-svycarsko-a-poucení-pro-budoucnost-zpusob-vedeni-narodnich-parku-je-neudrzitelny/>. Tedy nejde o speciální přírodní podmínky, ale jde o to, co všechno se doslova „válí na zemi“. Stejná situace by byla i v NPŠ, možná i horší, neboť tam nejsou žádné skalní útesy a v případě bezzásahového režimu vzniku suchého lesa bude stejná situace u na Křivoklátsku.

Považujeme právní úpravu národních parků obsažených v ZOPK za překonanou formu, která snad vede jenom k opakovanému poznání, že bez péče člověka nelze uspět. Je třeba hledat cesty a zákonnou úpravu, která nastavuje v území takové podmínky, že zde žijí ve vzájemné symbióze příroda a lidé, kteří o ní pečují. Je to jediný model ochrany přírody, který může být funkční, neboť právní úprava ochrany životního prostředí je založena na **antropocentrickém pojetí základního práva na příznivé životní prostředí. Čl. 35 odst. 1 Listiny chrání životní prostředí z hlediska jeho užitečnosti pro člověka.**

„Jádrem práva na příznivé životní prostředí podle čl. 35 odst. 1 Listiny je zejména možnost každého domáhat se zákonem stanoveným způsobem ochrany přirozených environmentálních podmínek své existence a udržitelného rozvoje, s čímž koresponduje pozitivní závazek státu střežit zděděné přírodní bohatství, dbát o šetrné využívání přírodních zdrojů a chránit přírodní bohatství (preambule a čl. 7 Ústavy). Pozitivní závazek státu tedy mj. spočívá v ochraně proti zásahu do životního prostředí v takové míře, která by znemožňovala realizaci základních životních potřeb člověka.“ nálezu ze dne 17. 7. 2019 sp. zn. Pl. ÚS 44/18

Zřízení národního parku by zasáhlo do životního prostředí Křivoklátska takovým způsobem, že má potenciál znemožnit realizaci základních životních potřeb člověka.

Záměr má další vady, které nebyly vypořádány, jako je předložení skutečného dopadu na vlastnické právo občanů, na princip územní samosprávy a svobodu pohybu, nad tím vším však stojí skutečnost, že záměr životnímu prostředí škodí!

Zásahy do vlastnického práva a svobody pohybu nejde v současné době vůbec vyhodnotit, neboť je to vázané na to, jaká cestní síť se zachová, jak bude vypadat zonace, klidová území a zásady péče. Zákonná úprava § 40 je nedostatečná, neboť neumožňuje občanům, aby získali všechny informace o dopadu na jejich práva. Tyto dokumenty nebyly k záměru přiloženy, tedy celý záměr se stal tímto zcela netransparentní.

Netřeba však záměr jakkoli vylepšovat, je nutné zastavit vyhlášení národního parku Křivoklátsku a dát zelenou současnému způsobu péče.

Byla vytvořena vysoce sofistikovaná Křivoklátská krajina a nikdo ji nesmí ponížít na úroveň rozpadlých lesů v NPŠ a v NPCŠ, protože na to nemá žádné právo.

Tady na Zemi se o svou Zemi staráme a pečujeme o ní, to je zákon, morální hodnota a naše nastavení, které nám nedovoluje připustit, aby Křivoklátsko náš domov, byl zničen. Tady se příroda ničit nebude, a to ani pod vedením státu!

Umožnění zničení křivoklátské přírody prostřednictvím státu je čisté zneužití státní moci a takové jednání nemá požívat žádné ochrany.

Postoj obcí k vyhlášení národního parku Křivoklátska je především opřen o vůli občanů, kteří na území Křivoklátska žijí a pracují. Bylo v rámci petice sebráno více než 11 tis. podpisů občanů tohoto území, kteří si nepřejí, aby zde byl zřízen národní park a jejich stanovisko je opřeno o důvody, které jsou velmi relevantní. V příloze dokládáme usnesení petičního výboru + stanovisko petentů reprezentované petičním výborem.

Závěrem uvádíme, že petiční výbor označil připomínky a námítky petentů za zvlášť závažné a petiční výbor žádá, aby tyto byly reflektovány. Vydaným rozhodnutím však reflektovány nejsou. Projednání petice sice proběhlo až dne 31.října 2023, tedy po vydání předmětného rozhodnutí, nicméně nic nebráním tomu, aby byly reflektovány v řízení o projednání rozkladu.

Žádáme ministra životního prostředí, aby na základě našeho rozkladu ve znění jeho doplnění, rozhodnutí MŽP zrušil a zastavil vyhlášení národního parku Křivoklátsku jako nevhodné formy pro toto území.

Za Obec Branov

Ing. Jiří Zikmund
starosta obce Branov

To je foto našeho Křivoklátska, kde ještě jsou zelené lesy, které jsou opečovávané lesníky po staletí. V duchu definice CHKO – ochrana harmonické krajiny.

To jsou výsledky práce resortu MŽP v Českém Švýcarsku a přírodní procesy.

To jsou výsledky práce resortu MŽP na Šumavě a přírodní procesy.

